ПУБЛІКАЦІЯ / UK

Михайло Сочка та стамбульська фабрика обману: розшук, deepfake та слід «Хімпрому»

Опубліковано 20.11.2026 · Оновлено 20.11.2026

П’ять нових підозр в Україні, deepfake-студії в Стамбулі та ім’я Михайла Сочки в турецьких ЗМІ. Детальний аналіз версій слідства, схеми мережі та розшуку.

Редакційний ШІ-колаж із трьох наданих фотографій. Відомості про розшук походять із турецьких ЗМІ; фон — ілюстративний.

Банківський службовець на екрані міг виявитися оператором із підміненим обличчям. Консалтинговий офіс у Стамбулі — майданчиком для міжнародного телефонного шахрайства. А за звичним обіцянкою «врятувати ваші гроші» слідство побачило мережу з перекладачами, наставниками та охороною. У турецьких публікаціях у цій історії з’явилося ім’я: Mykhailo Sochka — Михайло Сочка, якого видання називають імовірним керівником структури та пов’язують з Єгором Буркіним.

20 листопада 2026 року Нацполіція України повідомила про п’ять нових підозр у справі міжнародної мережі кол-центрів, пов’язаної, за її даними, з «Хімпромом». Це продовження розслідування, перші результати якого відомство оприлюднило 16 грудня 2025 року. Майже через рік у справі з’явилися нові фігуранти та конкретна турецька гілка: затримана в Стамбулі тренерка-перекладачка, очікувана екстрадиція та матеріали експертиз. [1]

Найгучніше питання стосується організатора. Українська поліція описує його без імені, а турецькі Takvim та Odatv називають Mykhailo Sochka. У нашому архіві є досьє Михайла Івановича Сочки. Нижче — розбір того, що саме повідомляють джерела, як влаштована ймовірна схема і чому стамбульська адреса стала суттєвою частиною цієї історії. [2][3][4]

Михайло Сочка: ім’я, яке з’явилося в турецькому розслідуванні

У публікації Takvim від 12 листопада 2026 року Сочку названо керівником організації, що діяла зі Стамбула. Видання повідомляє про його розшук за червоним повідомленням Інтерполу та про ймовірний прямий зв’язок з Єгором Буркіним. Ці відомості наводяться як результати розслідування. Самого повідомлення з ідентифікаційними даними Сочки в рамках підготовки цієї статті редакція не отримала. [2]

Odatv того ж дня оприлюднює ім’я Mykhailo Sochka та описує мережу, яка перенесла частину своєї діяльності до Туреччини. Разом із ним видання згадує Аміну Ельдарову та Каміля Рагімова. Збігаються й конкретні деталі з повідомленням української поліції: стамбульська база під виглядом консалтингової компанії, відеодзвінки з підміною облич та озброєна охорона. Таке поєднання дозволяє зіставляти публікації за конкретною структурою, а не просто за поширеним словом «колл-центр». [3]

При цьому знайдені іменні повідомлення — це публікації ЗМІ. Окремого відкритого повідомлення турецької поліції, в якому були б повністю вказані ім’я, по батькові та дата народження Сочки, у використаних матеріалах немає. Тому формулювання «турецькі ЗМІ

називають ймовірним керівником» є точнішим, ніж твердження про офіційно опубліковану іменну розшукову довідку.

ДОСЬЄ ФІГУРАНТА

Сочка Михайло Іванович

Варіант імені в турецьких публікаціях: **Mykhailo Sochka**. Дата народження в архівній картці: 27.05.1982; турецькі джерела її не наводять.

Відкрити досьє Михайла Сочки →

Досьє Сочки та межі встановлених біографічних даних

У досьє KARTEL KHIMPROM він зазначений як Михайло Іванович Сочка, 27 травня 1982 року народження, громадянин України, уродженець Закарпатської області. Це дані існуючої картки редакційного архіву; у турецьких текстах використовується скорочена латинська форма Mykhailo Sochka. По батькові та дату народження вони не вказують. [4]

Така відмінність має значення для перевірки: ім’я в іноземній газеті, вік у поліцейському повідомленні та запис в українському досьє належать до різних рівнів ідентифікації. Їх не можна автоматично перетворити на одну завірену виписку. Для остаточної документальної звірки потрібні іменне повідомлення про підозру, судовий акт або розшуковий документ із достатнім набором встановлюючих відомостей.

Наша стаття досліджує публічно описану роль Михайла Сочки та зв’язок між українськими й турецькими повідомленнями. Вона не приписує йому особисто кожен дзвінок, кожну операцію з криптовалютою чи дії всіх затриманих. Імовірне керівництво організацією та безпосереднє виконання окремих епізодів — це різні обставини, які слідству необхідно доводити окремо.

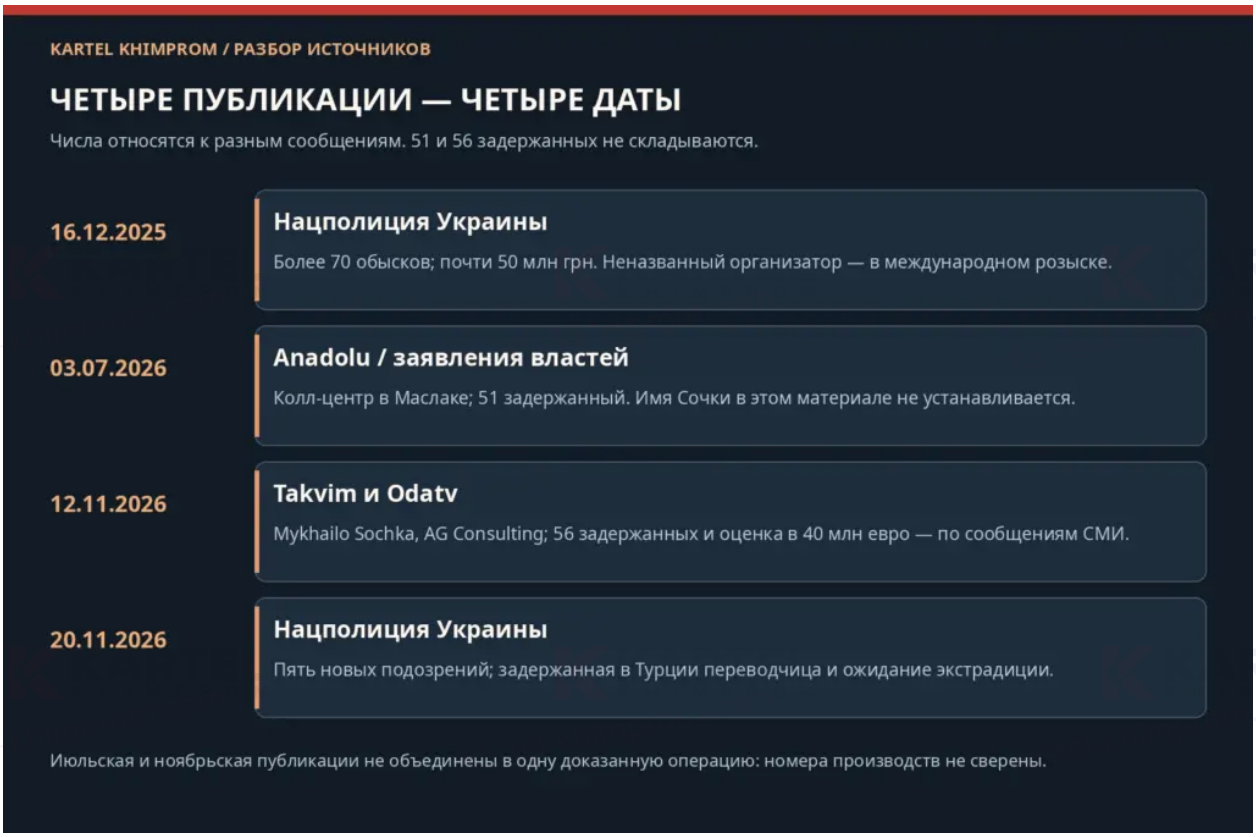
Від України до Маслака: хронологія без злиття різних операцій

16 грудня 2025 року Нацполіція повідомила про мережу в Києві, Дніпрі та Івано-Франківську, майже 50 млн грн збитків і понад 70 обшуків. Організатором відомство назвало 43-річного мешканця Київської області, який переховується за кордоном і оголошений у міжнародний

розшук. Імені в цьому повідомленні не було. [5]

Окрема публічна турецька точка — 3 липня 2026 року. Anadolu оприлюднило заяву міністра юстиції та прокуратури Стамбула про операцію проти кол-центру в Маслаку. У повідомленні йшлося про 51 затриманого, штучний інтелект, який використовувався для обману європейців, та допомогу чеських органів. Іменного зв’язку з Сочкою в цьому тексті не встановлено. [6]

Листопадові публікації турецьких ЗМІ вже говорять про 56 затриманих, суму в 40 млн євро та конкретних ймовірних керівників. Розбіжність у цифрах не можна замовчувати: у редакції немає відкритих номерів проваджень, які б дозволили остаточно пов’язати липневі та листопадові повідомлення як один етап однієї справи. У хронології вони показані як самостійні публікації, а не як доведена безперервна операція. [2][3]

Хронологія публікацій. Загальний номер справи для липневих і листопадових турецьких повідомлень не встановлено; дані наведено окремо.

Що змінили п’ять нових підозр

Останнє українське повідомлення цінне описом того, як слідство просунулося після перших затримань. Поліція повідомляє: вилучений внутрішній облік дозволив встановити, хто працював із конкретними потерпілими. Потім надійшли записи розмов з-за кордону; було

проведено фоноскопічні та портретні експертизи. Лише після цього підготували нові підозри. [1]

За версією слідства, йдеться про тренерку-перекладачку, двох «клоузерів», помічника та охоронця. Усім п’ятьом повідомили про підозру за частиною 2 статті 255 та частинами 4, 5 статті 190 КК України. Трьох затримали. Перекладачці, яка перебуває в Туреччині, повідомили про підозру заочно; поліція заявила, що очікує на її екстрадицію. П’ятого фігуранта планують оголосити в міжнародний розшук. Це стан справи на дату повідомлення, а не відомості про винесений вирок. [1]

Імена цих п’яти осіб у надісланому повідомленні не розкрито. Тому називати Аміну Ельдарову саме тією перекладачкою на підставі одного збігу статі чи ймовірної посади було б необґрунтовано. Турецька згадка про помічницю та українське повідомлення про тренерку — це ще не документ, що підтверджує тотожність двох осіб.

AG Consulting: вивіска, за якою турецькі ЗМІ описують інший бізнес

За даними Odatv, діяльність у Туреччині оформляли через компанію AG Consulting Danışmanlık Limited Şirketi на ім’я громадянина Білорусі Aliaksandr Nikitsin. Видання вказує на офіс в Ata Center у районі Маслак та щомісячну орендну плату у розмірі 450 тисяч турецьких лір. Це відомості з публікації, а не виписка з торгового реєстру, отримана редакцією. [3]

Ця корпоративна лінія вимагає окремого аналізу. Компанія, орендар, банківський підписувач і ймовірний керівник мережі можуть бути різними особами. Щоб встановити реальний контроль, важливими є договір оренди, право розпоряджатися рахунками, службове листування, платежі за обладнання та вказівки працівникам. Одного прізвища в документах компанії недостатньо для висновку, хто приймав рішення.

Але сама різниця між публічною вивіскою та описаними функціями офісу робить цю історію помітно ширшою, ніж звичайна справа про телефонне шахрайство. Слідству належить показати, як комерційна оболонка співвідносилася з приміщеннями, персоналом та ймовірними грошовими потоками. Для читача тут головне — не сприймати назву фірми як готовий доказ особистої провини її власника і водночас не пропустити корпоративний слід.

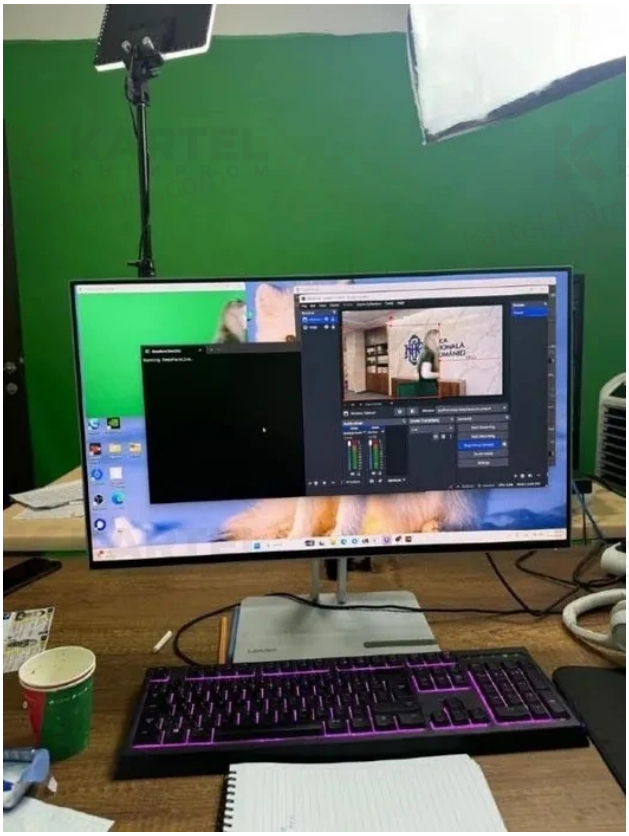

Фото з публікації Takvim від 12.11.2026: робоче місце із зеленим екраном та освітлювальним обладнанням. Автор знімка у підписі не вказаний; джерело позначає фотографії як Takvim Foto Arşivi.

Фальшивий банкір у прямому ефірі

На фотографії, опублікованій Takvim, видно комп’ютер, освітлювальні прилади та зелений фон. Саме таку постановочну інфраструктуру описують турецькі публікації про відеодзвінки з підміною облич. Фотографія допомагає побачити матеріальну сторону історії: за цифровою маскою стоїть звичайне робоче місце, підготовлене для переконливої картинки. [2]

У українському повідомленні від грудня 2025 року поліція також описувала застосування deepfake та залучення носіїв мови. Це пояснює, чому жертві могла здаватися переконливою не лише мова співрозмовника, а й його зовнішність під час відеозв’язку. Технологія використовувалася, за версією відомства, для підтримання легенди про співробітника банку або правоохоронного органу. [5]

Редакційний висновок тут простий: візуальна впізнаваність перестає бути достатньою перевіркою повноважень. Людина на екрані може виглядати впевнено, говорити без акценту та демонструвати знайомий логотип. Це не стає доказом її службового становища. У розслідуванні важливо встановити не тільки наявність програм, а й їхнє застосування в

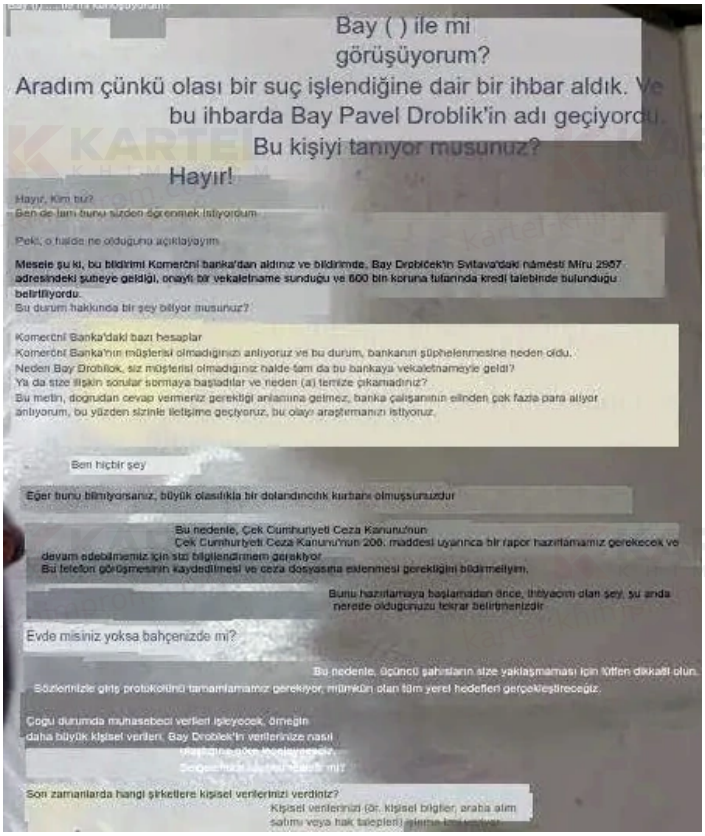
конкретній розмові з конкретною потерпілою особою.

«Врятуйте гроші»: як страх перетворювався на переказ

За версією української поліції, схема будувалася навколо терміновості. Людині повідомляли про небезпеку для рахунку або незаконний кредит, після чого переконували переказати заощадження, купити криптовалюту або передати готівку кур’єру. Одержувач думав, що виконує захисну процедуру, тоді як, за версією слідства, втрачав контроль над грошима. [1]

У цій конструкції страх працює разом із підміною авторитету. Банківський бренд створює довіру, уявна загроза змушує поспішати, а заборона обговорювати те, що відбувається, позбавляє людину зовнішньої перевірки. Таке пояснення — аналіз описаного сценарію, а не твердження, що кожен із цих елементів встановлено щодо кожного епізоду справи.

Тому записи розмов особливо важливі: вони дають змогу зіставити слова оператора, реакцію потерпілого та подальший переклад. Внутрішня таблиця сама по собі показує розподіл контактів; банківські документи — рух коштів; експертиза голосу — можливого учасника розмови. Переконлива доказова історія виникає, коли ці елементи підкріплюють один одного, а не замінюються загальною розповіддю про велику мережу.

Фотографія текстів сценаріїв із матеріалу Takvim від 12.11.2026. Показано як ілюстрацію до публікації; редакція не має оригіналу протоколу вилучення.

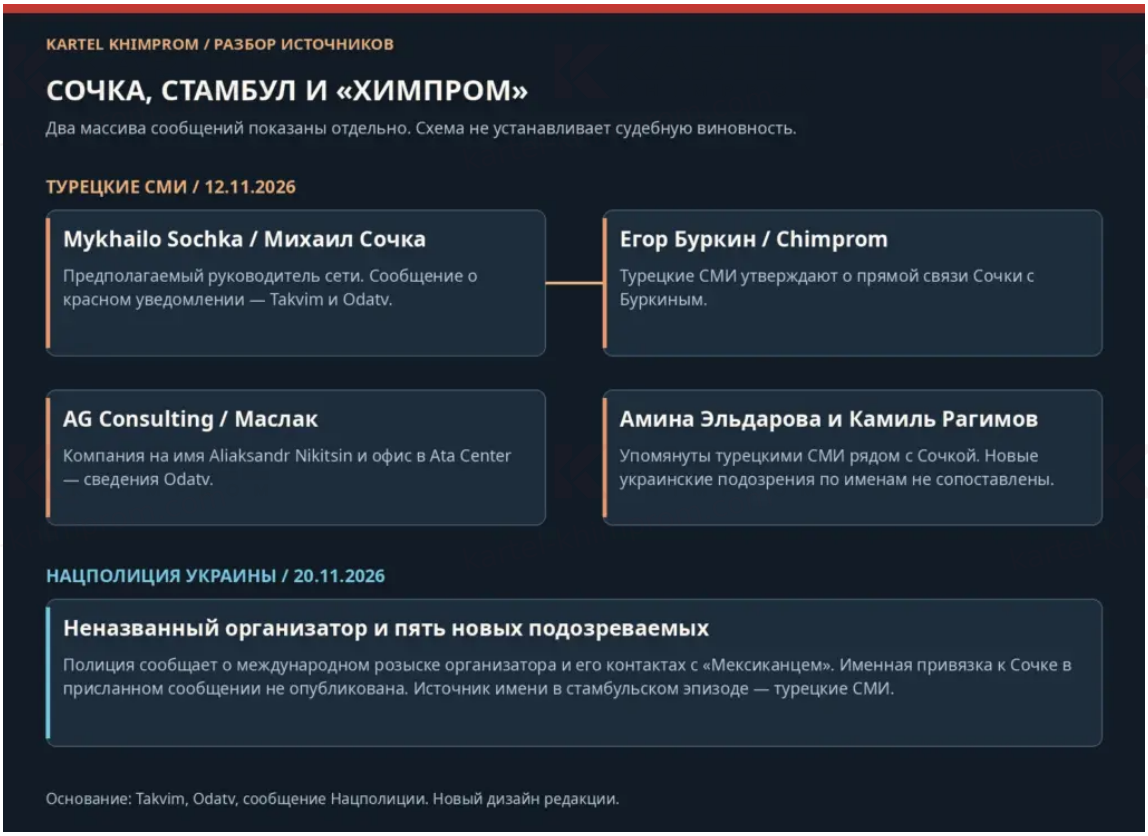
Перекладачка, «клоузери» та охорона: що свідчать ролі

Перелічені поліцією функції свідчать про поділ праці. Тренерка-перекладачка пов’язана з підготовкою спілкування, «клоузери» — із завершальним етапом контакту, помічник і охоронець — із забезпеченням роботи. Але це загальна інтерпретація назв ролей. Точні дії кожного підозрюваного визначаються матеріалами справи, а не перекладом офісного жаргону. [1]

Для організатора такої мережі особливо важливими є питання підпорядкування: хто наймав, хто затверджував сценарії, хто виплачував винагороду і хто розпоряджався зібраними коштами. Наявність кількох функціональних груп ще не дає відповіді на всі ці питання. Інакше будь-який співробітник одного приміщення автоматично перетворювався б на керівника всіх інших.

Водночас історія з новим внутрішнім обліком показує, чому обшук не завершує розслідування. Вилучені носії можуть поступово розкривати розподіл клієнтів та вказівки всередині зміни. Наступні підозри з’являються не обов’язково внаслідок нової операції: підставою може стати

аналіз уже знайдених матеріалів, доповнений даними партнерів з іншої країни.

Редакційна схема: твердження турецьких ЗМІ відокремлені від повідомлення Нацполіції. Іменна ідентифікація організатора в українському повідомленні відсутня.

Зв’язок із Буркіним та «Хімпромом»: два джерела тверджень

У наданому повідомленні Нацполіція згадує про прямі контакти неназваного організатора з лідером «Хімпрому», відомого як «Мексиканець». Турецькі публікації згадують Сочку та окремо пов’язують його з Єгором Буркіним. Це дві публічні лінії, які важливо показувати разом із їхнім походженням. [1][2][3]

На схемі редакції зв’язок Сочки та Буркіна позначено як твердження турецьких ЗМІ. Українського організатора винесено в окремий блок без імені. Такий дизайн зберігає головний факт перевірки: поліція повідомляє про контакти організатора, а його іменну ідентифікацію в цій стамбульській історії надають газетні публікації.

Наступне документальне питання — зміст контактів. Листування, фінансові операції, інструкції та розподіл доходів могли б розкрити їхній характер. У перевірених відкритих джерелах такі матеріали повністю не опубліковані. Тому контакт, ймовірна координація та

доведена участь у конкретному злочині не стають синонімами. Ця межа дозволяє зберегти вагомість матеріалу, не додаючи до нього вигаданих епізодів.

Охорона, штраф за втечу та поліграф

Odatv описує озброєну охорону, погрози стягнути з працівників, які бажають звільнитися, шість тисяч доларів та демонстрацію запису побиття одного з керівників на ім’я Vlado. У тій же публікації йдеться про перевірки персоналу на поліграфі в стамбульських готелях. Це твердження видання про внутрішню структуру мережі. [3]

Вони змінюють характер запитань до роботодавців та керівників. Якщо ці обставини підтвердяться, слідству доведеться оцінити не лише способи отримання грошей від потерпілих, а й методи утримання персоналу. При цьому становище працівників може відрізнятися: участь у шахрайстві та примус до продовження роботи не виключають необхідності досліджувати індивідуальні обставини.

Історія про примус не дозволяє заздалегідь оголосити всіх, хто перебував в офісі, ані добровільними співучасниками, ані потерпілими. Для кожної людини важливі обізнаність, завдання, можливість піти та вчинені дії. Саме тому опис офісу як єдиного механізму має супроводжуватися розбором персональних ролей.

Фото з Takvim від 12.11.2026. Знімок не встановлює власника грошей, їхнє походження чи розмір особистого доходу Михайла Сочки.

Майже 50 млн гривень і 40 млн євро: чому суми не можна додавати

Українська справа у повідомленні Нацполіції описана як збиток майже у 50 млн грн. Турецькі ЗМІ називають оцінку мережі у 40 млн євро. Різні валюти та масштаби самі по собі не створюють суперечностей, але й не дають підстав оголошувати їх загальною сумою доведених збитків. [1][2]

Одна цифра може стосуватися встановлених потерпілих у конкретному провадженні, інша — ширшої оцінки діяльності. Без розбивки за епізодами, датами та юрисдикціями невідомо, чи перетинаються ці масиви даних. У цій статті показники наведено окремо та із зазначенням джерел.

Фотографія готівки також не замінює фінансової експертизи. Вона ілюструє публікацію про операцію, але не встановлює походження кожної купюри, власника грошей чи розмір особистого доходу Сочки. Для таких висновків потрібні протокол вилучення, ланцюжок руху коштів та зіставлення з потерпілими. Сильне розслідування ґрунтується на цих зв’язках, а не на візуальному враженні від пачок грошей.

Розшук, затримання та екстрадиція — різні етапи

Слово «розшук» на обкладинці стосується повідомлень турецьких ЗМІ про Mykhailo Sochka. Воно супроводжується вказівкою на джерело. Українська поліція ще в грудні 2025 року повідомляла про міжнародний розшук неназваного організатора; сама по собі ця формулювання не підтверджує всі біографічні дані людини з газетної публікації. [2][5]

Очікувана екстрадиція перекладачки також не означає завершення процесу передачі. На дату останнього повідомлення поліція говорила про майбутній етап. У статті не стверджується, що жінка вже перебуває в Україні або що турецький суд остаточно дозволив її видачу. Імена та процесуальні положення інших осіб, згаданих у турецьких матеріалах, потребують окремої документальної перевірки.

У доступних матеріалах, що використовувалися, не знайдено остаточного вироку, який би встановлював провину Сочки щодо описаного стамбульського епізоду. Публічної відповіді Сочки на ці конкретні листопадові звинувачення у перевірених джерелах також немає; це не означає визнання їхнього змісту. Презумпція невинуватості зберігається незалежно від гучності заголовків.

Головне питання — хто керував системою та отримував гроші

Ця історія заслуговує на увагу не лише через одне яскраве ім’я. У ній поєднуються міжнародний розшук, комерційна оболонка, підміна відео, підготовка операторів та нові підозри через кілька місяців після обшуків. Кожна лінія дає слідству окремий шлях перевірки: документи фірми, записи дзвінків, пристрої, платежі та команди персоналу.

Для Михайла Сочки центральним залишається питання про ймовірне керівництво, яке йому приписують турецькі видання. Для української справи — які матеріали пов’язують неназваного організатора з конкретними епізодами та з лідером «Хімпрому». Для потерпілих — чи вдасться встановити одержувачів коштів і знайти майно, за рахунок якого можливе відшкодування.

Стамбульський епізод показує, наскільки переконливою може бути зовнішня оболонка обману: офіс, іноземна фірма, професійна мова, відеозв’язок і знайомі символи державних установ. Але розслідуванню доведеться рухатися у зворотному напрямку — від зображення на екрані до виконавця, від виконавця до розпорядження, від перекладу до кінцевого одержувача. Саме на цьому шляху й має перевірятися роль людини, яку турецькі ЗМІ назвали Михайлом Сочкою.

По темі в архіві KARTEL KHIMPROM

- «Хімпром» після «розгрому»: українська історія та закордонні зв’язки
- Як виріс «Хімпром»: російські витоки та українська історія мережі

Джерела

1. Нацполіція України — п’ять нових підозр; текст повідомлення надано редакції, 20.11.2026

https://npu.gov.ua/news/natspolitsiia-povidomyla-pro-piat-novykh-pidozr-u-spravi-mizhnarodnoi-merezhi-kol-tsentriv-poviazanoi-z-khimpromom

2. Takvim — Михайло Сочка, стамбульський офіс, розшук та фотографії за темою справи, 12.11.2026
https://www.takvim.com.tr/guncel/2026/11/12/maslaktaki-luks-ofisten-uyusturucu-karteli-cikti

3. Odatv — AG Consulting, Маслак та ймовірні керівники мережі, 12.11.2026
https://www.odatv.com/guncel/sekiz-ulke-listede-maslaktan-dunyaya-uzanan-40-milyon-euroluk-vurgun-120170898

4. KARTEL KHIMPROM — існуюче досьє Михайла Івановича Сочки; біографічні відомості з архівної картки
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/sochka-mihail-ivanovich/

5. Нацполіція України — мережа кол-центрів, майже 50 млн грн та розшук неназваного організатора, 16.12.2025
https://npu.gov.ua/news/natspolitsiia-vykryla-transnatsionalnu-merezhu-shakhraiskykh-call-tsentriv-iaka-oshukala-hromadian-ies-maizhe-na-50-milioniv-hryven

6. Anadolu Ajansı — заява міністра юстиції та прокуратури про операцію в Маслаку, 03.07.2026
https://www.aa.com.tr/tr/gundem/istanbulda-bir-cagri-merkezi-uzerinden-avrupalilari-dolandiran-suc-sebekesi-cokertildi/3985054

7. Інтерфакс-Україна — підтвердження нового повідомлення Нацполіції, 20.11.2026
https://interfax.com.ua/news/general/1239825.html

Використання матеріалів

У разі використання матеріалів обов’язкове активне посилання на оригінальну публікацію.

Оригінал матеріалу

https://kartel-khimprom.com/uk/article/mihajlo-sochka-ta-stambulska-fabrika-obmanu-rozshuk-deepfake-ta-slid-himpromu/